

ACTA DE LA PERMANENT DEL CONSELL DE LES DONES

Identificació de la sessió

Data: 4 d'octubre de 2022
Caràcter: Ordinari
Horari: 16:00h a 18:00h

Assistents

Presidència

Laura Pérez Castaño, Tinenta d'Alcaldia de Drets Socials, Justícia Global, Feminismes i LGTBI.

Vicepresidenta

Gemma Altell, Xarxa de Dones Directives i Professionals de l'Acció Social.

Associacions:

Associació Dones Periodistes de Catalunya – Marta Corcoy
Ca la Dona – Mercè Otero
Secretaria de Dones i polítiques LGTBI (CC.OO) – Irene Ortiz
Comissió de Dones Advocades Il·lustre Col·legi de l'Advocacia– Gemma Sahun
Genera - Laura Macaya
Mujeres Pa'lante – Silvia Tejada
Secretària igualtat i FP de Catalunya (UGT), Eva Gajardo

Representants tècnics dels departaments municipals

Assessor de Feminismes i LGTBI – Eduard Corbella
Directora de Feminismes i LGTBI – Maria Rengel
Cap del Departament de Promoció dels Drets de les Dones i LGTBI – Olga Arisó
Secretària tècnica del Consell de les Dones – Sílvia Serra Aranda

Convidades

MedWomen (Assc Dones per la Mediterrània) – Laia Orozco

ORDRE DEL DIA

1. Salutació i informacions de la Presidència
2. Presentació sol·licitud d'incorporació de l'entitat MedWomen-Assc Dones per la Mediterrània

3. Informació sobre la proposta de nou Reglament de Funcionament Intern del Consell de Dones
4. Temes a proposta de les entitats
5. 25 de novembre:
 - Convocatòria Premi 25N Barcelona Antimasclista
 - Intervenció artística contra els Feminicidis
 - Altres accions reivindicatives
6. Proposta de sessions monogràfiques i/o grups de treball
7. Torn de paraules

Desenvolupament de la sessió

1. Salutació i informacions de la Presidència

Laura Pérez dona la benvinguda a la reunió. Explica com es desenvoluparà la sessió. Primer de tot, assistirà una entitat que vol sumar-se al Consell de les Dones, i com ja es sap, en primer lloc es valorarà des de la comissió permanent, i en segon lloc, s'eleva al plenari per donar l'última resposta. També explica que en el darrer plenari del Consell LGTBI es va ratificar el nou Reglament Intern del consell en qüestió, i que en aquesta sessió es presenta el document final de Reglament Intern del Consell de les Dones per tenir-lo en ferm. També hi ha una proposta de l'entitat Associació de Dones Periodistes. De la mateixa manera, es vol donar un espai per dedicar-li al 25 de novembre i compartir quines activitats estan plantejades tant per l'Ajuntament com per les entitats. I per últim, la vicepresidenta, en matèria de grups de treball, vol i es demana fer un punt per fer una proposta. Finalment, si queda qualsevol tema que es vol plantejar i que no estava a l'ordre del dia, hi ha un espai per fer-ho.

Sílvia Serra informa que no hi ha hagut excuses i tampoc cap delegació.

2. Presentació sol·licitud d'incorporació de l'entitat MedWomen-Assc Dones per la Mediterrània

Laura Pérez dona pas a Laia Orozco de l'entitat MedWomen – Associació Doner per la Mediterrània

Laia Orozco agraeix la possibilitat de presentar l'associació. Explica que des de la secretaria tècnica s'ha fet arribar la memòria d'activitats i que poden revisar la web per informar-se de tota la tasca que desenvolupen, com per exemple el pla de ruta. Exposa que l'associació neix fa dos anys, bàsicament a través d'un treball i d'una cooperació intergeneracional en tot el que és el treball per millorar l'emprenedoria femenina a Barcelona. La persona que crea l'associació, també és membre del Consell de les Dones, Núria Viñas. Continua explicant que des de l'associació, on s'uneixen diverses professionals, es considera que és important cooperar per donar resposta als reptes que té l'emprenedoria femenina a la ciutat de Barcelona. I així, a través de la cooperació intergeneracional i multisectorial, millorar la innovació present tant en el que són polítiques com el que són les pràctiques en els programes propis tècnics d'emprenedoria femenina que s'ofereixen. L'associació no desenvolupa un treball únic, diguem-ne una línia d'incidència pròpia única, sinó que el que vol ser és un exercici d'intel·ligència col·lectiva en el qual han treballat amb més de 40 professionals provinents de diferents sectors en el treball de les polítiques i les innovacions de tot el que és l'àrea de finançament, de model d'acompanyament a la persona emprenedora, d'educació i de dades que fan falta per tal de millorar els programes. Comenta que és la fulla de ruta que s'ha fet a través d'aquest exercici ciutadà i es creu que era molt important per tal de crear un espai neutre dintre de la ciutat de Barcelona, que fos una plataforma de professionals que s'involucren i que són líders de les innovacions tècniques polítiques de l'emprenedoria femenina a la ciutat i llavors així, configurar aquesta agenda compartida. Justament es volen allunyar d'aquestes agendes pròpies únicament de les institucions, sinó col·lectivament volen posicionar aquestes innovacions i aquesta agenda per la ciutat. Són una plataforma de professionals i llavors, per tant, no són una entitat que al final doni un servei a la persona emprenedora final, sinó que a través dels programes, com per exemple a través d'un programa europeu que estan portant, acompanyen a les institucions que treballen amb dones emprenedores, en aquest cas específicament migrades i refugiades en la millora dels programes d'educació. Per tant, s'ha creat una plataforma on també es dona a conèixer aquelles organitzacions que treballen en aquests programes, però també creen un contingut compartit i gratuït per les entitats que vulguin pilotar contingut formatiu específicament amb transversalitat, de perspectiva de migració migrant i refugiada, amb tot el que comporta a nivell legal, a nivell de pilot de

projectes, etc. Així doncs, exposa perquè creuen que seria interessant estar representades al Consell. Per una banda, perquè seria una oportunitat de dialogar amb altres entitats, perquè al final, sent una plataforma de professionals, té sentit també veure quines són les necessitats, no que permanents que té la ciutat. Per altra banda, sobretot també dintre del grup de treball que hi ha de la transversalitat de gènere al grup, però també segurament es podria trobar altres encaixos. Les polítiques de finançament de model d'acompanyament a la persona, d'educació en el que és l'àmbit de l'emprenedoria, etcètera, no és una política única dirigida a la dona, sinó que moltes vegades està en transversalitzar dintre de les polítiques d'ocupació a la ciutat. Per tant, bàsicament creuen que té sentit. El pla de ruta és un pla d'incidència i que millor que estar en diàleg amb la pròpia ciutat per veure com aquesta incidència pot tenir una repercussió en la millora de polítiques, en la millora de programes dirigits a la dona emprenedora. No són les úniques professionals, sinó que bàsicament aquesta connexió de diferents professionals del sector es pot identificar també quines són les persones rellevants a poder se involucrar en segons quina política, ja sigui financera, econòmica, de dades, etcètera. Per últim comenta que per l'associació seria un plaer també estar representades al Consell. Deixa espai a preguntes. Reitera que es vol que l'emprenedoria femenina sigui representativa del teixit a la ciutat. Per això també comenta que fan lobby perquè persones provinents de diferents col·lectius, de diferents identitats, etcètera, dintre del món professional, també tinguin aquest espai de diàleg per construir conjuntament. No només són les persones que lideren organitzacions d'emprenedoria femenina o que tenen un capital a nivell de fons, d'inversió, d'horitzó de la dona, etcètera, sinó que també són el professional tècnic més representatiu, que té el coneixement de les innovacions que moltes vegades no té aquest espai de diàleg.

Marta Corcoy pregunta si han aconseguit finançament.

Laia Orozco respon que tenen finançament europeu. Aquest finançament era de tres anys, i actualment, els queda un any de finançament. Explica que l'any passat es van presentar a la subvenció de l'ICD (Institut Català de la Dona). De la mateixa manera, exposa que no són una entitat amb finalitat i que l'objectiu és la finalitat en sí mateixa, la participació, sinó que busquen a professionals que tenen un treball i que estan

involucrades, han teixit en diferents organitzacions i que, a més a més, poden formar part d'aquesta comunitat de pràctiques per tal de millorar el coneixement que tenen del sector i de compartir i crear aliances. En resum, han tingut aquestes dues línies de finançament i també van valorar l'opció de Barcelona Activa.

Agraeix l'espai, deixa a disposició una còpia del pla de ruta i es retira de la sala.

Laura Pérez agraeix la presentació i pregunta a les participants la seva opinió.

Mercè Otero comenta que hi ha una pluralitat i una diversitat d'entitats en el Consell de les Dones, i per tant, hi cap tothom. Destaca l'element intergeneracional perquè coneix a la fundadora. I també expressa que té dubtes en relació de quina idea i concepte tenen d'emprenedoria.

Laura Pérez exposa que s'eleva al plenari i dona pas a Sílvia Serra per presentar el següent punt.

3. Informació sobre la proposta de nou Reglament de Funcionament Intern del Consell de Dones

Sílvia Serra explica que en el darrer plenari del mes de juny, es va acordar que es referien alguns punts i algunes aportacions que es fan fer. A continuació exposa els canvis:

En el capítol 2, el canvi era afegir que les entitats que puguin formar part del Consell, entitats de tot tipus: institucions, organitzacions, grups de fet, aquests siguin sense ànim de lucre.

En l'article 5, punt 4, els grups de fet o col·lectius de dones sense constitució jurídica com a entitat. Aquesta és la fórmula que ens diuen a nivell municipal que s'ha d'utilitzar per definir aquells grups de dones que vulguin formar part del Consell que ara en aquest nou reglament es dona aquesta opció, però que no estiguin constituïdes com a una entitat amb els seus estatuts. I per tant, podran formar part amb veu i vot si presenten l'aval de dues entitats del Consell. Aquest seria l'únic requisit diferent pel fet de no estar constituïdes com a entitat.

En el punt 6, del mateix article 5, s'inclou les taules de dones, no només als consells de dones de districte, sinó les taules de dones, amb referència a la demanda que es va fer per part de les Corts que en aquell territori no hi ha consell de dones, sinó taula de dones. I s'ha afegit en tot el redactat del document.

En el capítol 3, una modificació era en relació amb la formulació de precis i preguntes. El canvi seria intervenir en el torn de paraules de les sessions.

En el punt 12, del mateix capítol 3, disposar, si s'escau, prèvia sol·licitud a la secretaria tècnica d'un servei de traducció o interpretació, que es va fer com a petició en el plenari.

Sílvia Serra explica que el procés seria el següent: si des de la permanent s'aprova aquesta proposta de text del reglament, aquest document final s'enviaria a tot el plenari. El període de temps per fer esmenes, aportacions i modificacions seria fins el 17 d'octubre. S'incorporarien aquestes esmenes i s'enviaria el document definitiu per ratificar al pròxim plenari en data de 17 de novembre.

Mercè Otero comenta que la data és complicada, ja que les entitats estaran enfeinades pel 25 de novembre. De totes maneres comenta que va estar a la reunió del Consell Nacional de Dones de Catalunya i es va parlar que entraria al Parlament una nova llei d'associacionisme. Per tant, planteja que quan aquesta llei entri en vigor es podria tornar a modificar el reglament.

Laura Pérez comenta que es continua amb la ratificació del reglament en el punt en el que està i, en tot cas, si entra la nova llei d'associacionisme en vigor ja es modificaria.

Olga Arisó explica que aquest procés s'ha fet per adequar el reglament del Consell de les Dones al Reglament de Participació Ciutadana de l'Ajuntament de Barcelona. En el cas que la Generalitat aprova lleis que impacten en la participació d'alguna forma, o en l'associació, l'Ajuntament de Barcelona haurà de treballar per incorporar annexes als seus reglaments. Recorda que la vicepresidència porta representada des de fa 8 anys, entenent que s'ha allargat per totes les situacions que s'han trobat: a punt de ratificar el reglament, la situació de pandèmia, etc. Per tant, demana un últim esforç per tancar el reglament. I En línia amb tots els reglaments de l'Ajuntament de Barcelona, que de

fet, hi ha molts que ja estan aprovats. Així doncs, si hi ha qualsevol canvi legislatiu ja es farà per adaptar els serveis i els procediments.

Laura Pérez dona pas a Marta Corcoy de l'Associació Dones Periodistes de Catalunya per presentar el següent punt

4. Temes a proposta de les entitats

Marta Corcoy explica que des de l'Associació Dones Periodistes de Catalunya van iniciar una beca d'investigació en comunicació audiovisual que s'anomena Montserrat Minobis, en memòria de la Montserrat Minobis. Exposa que aquesta és una beca que ja està en marxa i que està engegada. Es va iniciar l'any passat i és una beca amb dotació de 5.000€. Una persona la va guanyar, i actualment, està acabant el treball. Aquest treball es tracta sobre l'assetjament sexual i es presentarà a finals d'any. S'ha engegat des de l'Associació Dones Periodistes i des del Col·legi de Periodistes, on també a col·laborat l'Ajuntament de Figueres, ja que van optar per moure's en els entorns de Montserrat Minobis. Així doncs, van crear contacte amb l'Ajuntament de Figueres, amb la Diputació de Girona i amb l'Institut Català de les Dones. Actualment, GAMAG (Aliança Global de Mitjans i Gènere) s'incorpora a la beca. Aquesta entitat agrupa la Xarxa Internacional de Dones Periodistes. Per tant, es troben en la situació que hi ha altres entitats que es volen incorporar a la beca, però els recursos econòmics són escassos. Així doncs, es plantegen ampliar la categoria, actualment és de recerca sobre dones i audiovisual, i si s'incorporés aquesta entitat plantejaven de fer una categoria internacional de recerca sobre comunicació audiovisual internacional, sobretot a Amèrica Llatina. En resum, el motiu era presentar aquesta proposta d'ampliació de la beca de Montserrat Minobis amb la petició que l'Ajuntament de Barcelona s'incorpori, i que per tant, sigui una beca de caire internacional. Es mantindria la categoria a Catalunya, però s'incorporaria la categoria internacional. L'objectiu és fer recerca sobre el gènere i la comunicació audiovisual.

Laura Pérez comenta que en un inici es plantejava aquest punt per un tema de reconeixement a Montserrat Minobis, és a dir, un acte. Detecta que és un tema de

subvenció, i que per tant, aquest no és un espai on es pugui decidir què es subvenciona.

Marta Corcoy expressa que en un inici sí era un tema de reconeixement, però es va considerar que no era el moment.

Laura Pérez explica que en el Consell Municipal LGTBI va sortir el reconeixement a Empar Pineda, i en organitzar un acte des del Consell, i per tant, sí que es poden fer aquests actes de reconeixement, però no de subvenció. De la mateixa manera, ho entoma com una petició de l'Associació de Dones Periodistes perquè és una proposta de finançament que en tot cas s'hauria d'estudiar si encaixa. Cada cop les extraordinàries es fan menys i són processos que estan molt pautats. En tot cas, es pot estudiar tècnicament.

Maria Rengel demana que ho enviïn.

Olga Arisó comenta que es pot valorar si a nivell d'Ajuntament es pot fer algun reconeixement o homenatge per la seva trajectòria. Explica que com a Ajuntament està molt estipulat com es fan els reconeixements a través de medalles, dones de la ciutat o de parella cívica si no recorda malament. Exposa que pel temps que feia que Montserrat Minobis havia mort, ja no entrava en tots els procediments que es demanaven. Per tant, es valorava a nivell de consell poder fer un homenatge. Com a família no tenien opció, però si tenien opció de parlar amb les entitats que no ho havien fet fins ara i descobrir la possibilitat de poder realitzar-lo ja que com a Ajuntament no s'assegurava que es pugues desenvolupar alguna proposta. Explica que va estar parlant amb la Marta Corcoy i comentava que els havia arribat a la família la proposta feia temps, però el que els hauria semblat més correcte era generar aquest procés, quin millor homenatge era una acció puntual o generar aquest reconeixement de forma continuada, i per tant, de continuïtat de la seva tasca. Per tant, el que es va acordar era parlar com a associacions i pensar quina proposta es pot presentar. En tot cas, si és aquesta proposta la que es vol presentar doncs es reuniran i si hi ha altres propostes que també es comuniquin.

Laura Pérez comenta que es recull la proposta i dona las al següent punt.

5. Actes 25 de novembre

Laura Pérez exposa el cinquè punt:

comenta que s'està presentant l'informe d'evolució política pública que està planificada, en aquest cas, en una mesura de govern que s'anomena Sumant Aliances Contra les Violències Masclistes. Aquesta mesura de govern tenia dos blocs: el primer bloc més centrat en les millores de l'atenció i un segon bloc que s'enfocava amb les complicitats que es generen, és a dir, la part més de sensibilització, prevenció i aliances que es generen en diferents espais i sectors de la ciutat. En tot cas, una de les qüestions que volien presentar sobre la campanya del 25N. Explica que amb aquesta mesura de govern l'Ajuntament de Barcelona es va proposar el No Callem en relació a l'oci nocturn.

La pandèmia ha afectat molt aquest procés, i sobretot, en un sector que té les portes tancades. Actualment, s'ha reprès tot el contacte i s'intenta millorar el seguiment que es fa als locals d'oci nocturn tenint una mica més d'eines, ja que era la crítica constructiva que s'exposava perquè durant el primer procés hi havia pocs espais i poques eines per fer el seguiment i l'acompanyament. Comparteix una reflexió, i és que moltes accions que desenvolupa l'Ajuntament de Barcelona es copia d'entitats i que no s'ho han inventat, però sí que és cert que ha anat proliferant i que a vegades es complica. I aquest seria un exemple, com la Generalitat de Catalunya va treure un No Callem i va impactar arreu del territori i també a la ciutat de Barcelona. S'ha vist com discoteques han fet protocols amb entitats de la ciutat i considera que s'han mort d'èxit i que és negatiu perquè és molt més difícil fer el seguiment, fins i tot, tenir de forma uniformes el treball i la resposta que es fa des de la mirada de prevenció, des de la mirada de la resposta a les violències que es poden donar a l'oci nocturn, etc. En tot cas, la intenció de l'Ajuntament de Barcelona és relançar el No Callem, donar espais de seguiment i un bon acompanyament als locals que estan dins del protocol.

Explica que en la mesura de govern Sumant Aliances Contra les Violències Masclistes es va proposar que en marc del 25 de novembre es podria treballar

amb els eixos comercials de la ciutat, aprofitar per fer formació i que coneguin quins serveis té la ciutat en matèria de violències masclistes. Aquesta proposta surt perquè es considera que els comerços són ulls que estan al carrer i són persones que es comuniquen amb altres veïnes i assessoren. Aquesta proposta va sorgir abans de la pandèmia i ara es veia un bon moment per recuperar-la. Una de les raons és que, cada vegada més, totes les institucions fan campanyes del 25N. Aquesta resposta té una lectura positiva, ja que durant un mes es concentren molts missatges, però també es solapen uns a altres, i per tant, es redueix l'impacte. La ciutat de Barcelona acull la campanya de la Generalitat, la de la Diputació i la de la pròpia ciutat, i és per aquesta raó que volen fer-la als eixos comercials. Així doncs, es proposa reunir-se als eixos comercials, explicar quins serveis hi ha a la ciutat i el marc de violències masclistes i així, treballar en aliances. Encara no està definit hi podria haver a l'espai públic la campanya, però es vol fer des de la proximitat, ja que la Generalitat i la Diputació no poden arribar a aquesta proximitat, i per tant, és una forma de ser més complementaries i dialogar amb altres administracions. Ho considera molt positiu i exposa que no són moments fàcils, ja que fins i tot a l'ajuntament de Barcelona hi ha discursos que neguen les violències de gènere. Per aquesta raó, volen aterrar la campanya a la ciutat.

Explica que s'està fent un informe de balanç d'aquesta mesura que té molta implicació i que tindrà l'impacte del Covid: de com han funcionat els serveis, de quines línies es segueixen, de què s'ha aconseguit i que no, etc. I aclara que no s'haurà aconseguit el que es pensàvem al 2019 abans de la pandèmia, però s'ha avançat bé i que s'han traçat una línia per continuar per qui agafi el repte de seguir treballant en violències masclistes al següent mandat.

Explica que en el següent plenari els agradaria presentar aquest informe i també en el moment que es troba el desdoblament del SARA. Aprofita per fer quatre pinzellades al grup sobre aquesta situació. Exposar que es farà un treball amb la Generalitat de Catalunya i que s'ha demanat que estigui el departament de feminismes i el departament de salut. Aquest grup de treball serà entre administracions, però entitats especialitzades hi puguin participar i on es generi un circuit de treball més estret del que s'ha tingut fins ara, sobretot en l'àmbit de les violències sexuals, que justament és l'àmbit amb el que hi ha hagut més

dificultat de coordinació. En el cas de Barcelona està molt centralitzat i té un protocol propi, i per tant, per la part social ha costat establir aquest canal i que això es relaciona també amb les violències sexuals en la infància. Per aquesta part, es complica més, ja que també entra una tercera conselleria i amb una concepció com el Barnahus, un model que ja s'està aplicant a Tarragona, i a Barcelona l'espai hauria de ser la Vall d'Hebron, però no s'acaba de concretar. Per tant, s'espera que el grup de treball faciliti per generar un circuit i perquè el SARA tingui un rol més important. Gràcies al desdoblament, el SARA tindrà una cobertura territorial més extensa i es podrà especialitzar algunes professionals en violències sexuals, i per tant, tenir referents també de cara a l'Hospital Clínic, a la Vall d'Hebron o on el propi departament de salut decideixi i es pugui desenvolupar un circuit no victimitzador i compartit. Així doncs, es preveu poder donar una millor resposta i arribar a aquells casos que encara no arriben. S'està treballant en aquesta línia i espera que al novembre es pugui ampliar la informació, també del tema de subvenció ja que s'esperen algunes millores.

Maria Rengel informa en relació els premis del 25N que els projectes ja han estat presentats i que actualment s'està comprovant la part administrativa.

Olga Arisó informa en relació a la intervenció artística en contra els femicidis que la Plataforma Unitària Contra les Violències Masclistes va fer la demanda de fer una actuació d'un mural emblemàtic a la ciutat de Barcelona sobre les situacions de violència. Es van posar en contacte amb les companyes que treballen en Ecologia Urbana, en concret, amb Paisatge Urbà perquè els costava trobar una paret on poder fer aquesta intervenció. Van agafar molt bé la proposta i van fer una contraproposta: tenen un programa a nivell de ciutat molt ampli en el qual el que fan és la recuperació de mitgeres el qual es posen en contacte amb la comunitat de veïns i veïnes i pacten la possibilitat d'una intervenció comunitària. Proposen la possibilitat de fer una intervenció artística que fos emblemàtica per la ciutat de Barcelona en l'àmbit de violència masclista. Aquesta intervenció significa un calendari més ampli del que l'entitat s'havia proposat. Actualment, ja es té la paret i ja s'ha pactat amb la comunitat de veïns i veïnes, però aquest procés implica elaborar un projecte d'obra. Quan es va

parlar amb la Plataforma Unitària Contra les Violències Masclistes es va apostar per aquesta intervenció, fa dues setmanes van anar a veure parets i ja s'ha escollit una que està al Born en una petita plaça que s'anomena la plaça de les olles. Es buscava un lloc que fos cèntric i que si es fessin convocatòries en un futur pugues acollir a un volum de persones. Un altre espai que s'havia mostrat estava a l'Eixample, però no tenia possibilitat de ser un punt de trobada. La Plataforma Unitària Contra les Violències Masclistes posarà en marxa un procés de concurs per poder fer un procés obert per la selecció d'aquesta obra artística i es realitzaria conjuntament amb Paisatge Urbà, ja que el concurs ha de tenir unes característiques tècniques per poder fer aquesta intervenció. La temporalitat que preveuen és de finals del 2023 a març del 2024. La Plataforma Unitària Contra les Violències Masclistes anirà informant al Consell de les Dones.

Mercè Otero comenta que aquesta era una iniciativa que havia sortit del grup de dones amb un sentit de protagonisme i la idea era fer grups de dones per sortir a pintar. Per tant, considera que s'ha canviat la dimensió, i expressa que benvinguda sigui la mitgera, però que creu que no hauria de desaparèixer les iniciatives en petit format. Vol que l'administració tingui en compte d'on surten aquestes iniciatives.

Mercè Otero informa que el Novembre Feminista, per no centrar-ho tot al 25 de novembre, han fet un acte el 12 de novembre a les Cotxeres de Sants per fer un judici popular feminista contra les violències masclistes, recuperant la idea de tribunals populars. Històricament, explica, s'havien fet tribunals populars contra la violència de les dones i la idea és refer aquest camí i tornar a posar sobre la taula aquesta possibilitat. Aquest és un acte del 25 de novembre que es fa a les cotxeres de Sants de 10h a 18h.

Eva Gajardo explica que durant el matí es fa un sobre la violència vicària i a la tarda sobre violència en l'àmbit laboral. La idea és escenificar el que és un tribunal, en aquest cas feminista, i per tant, aportar una visió on no s'arriba i demostrar una altra forma de fer les coses, com per exemples, quines respostes s'haurien de tenir. Quan tinguin la convocatòria ho faran arribar.

Laura Macaya exposa que voldrien anar més enllà, ja que quan han vist el tema de la intervenció artística contra els feminicidis, volien saber com es desenvolupa teòricament, ja que consideren que és problemàtic reduir les violències al concepte de feminicidi, i per tant, repensar si un carrer relacionat amb el 25N ha d'estar relacionat amb els feminicidis o amb altres qüestions relacionades amb la violència. En el sentit que l'impacte que tenen les violències contra les dones no sempre es mesura amb relació als feminicidis. També volen exposar que durant el mes de novembre portaran a terme algun tipus de reivindicació en relació contra la llei abolicionista del PSOE i en tot el que comporta la defensa de drets de les treballadores sexuals. Així doncs, pensar també, amb tot el que és la qüestió de les violències institucionals cap a les dones i cap a les treballadores del sexe. Específicament no tenen una data, però probablement es faci alguna acció al voltant del novembre i diverses mobilitzacions i diversos actes. I, com assenyala al principi, anar una mica més enllà i visibilitzar una qüestió que augmenta en urgència que és la violència que començaran a rebre les treballadores sexuals. Aquest enduriment no serà només cap a elles, sinó que també és un enduriment del Codi Penal i que es desenvoluparan tota una sèrie de mesures que no tenen a veure en reconèixer els drets laborals del treball sexual, que també, però va d'una qüestió de drets humans bàsics i de si com a feministes o com a espais feministes ens sembla mínimament acceptable la qüestió de l'ús del Codi Penal per millorar els drets de les dones, que evidentment és molt qüestionable, i més quan acabarà afectant els drets humans i els drets bàsics de les dones i sobretot, d'aquelles en situacions de més vulnerabilitat. Així doncs, exposa com pensar el 25N més enllà dels feminicidis, perquè es pot qüestionar el fet de que els feminicidis no sempre representen les xifres de la qualitat de vida de les dones, sinó que ni tan sols moltes vegades representen les violències contra les dones i que convida a repensar una mica en aquests termes i pensar també en tota aquesta qüestió que té a veure amb les violències institucionals i, sobretot, amb la falta d'accés a drets bàsics com la qüestió del repensar el SARA. Des de Genera, per exemple, en l'accés a recursos públics, una de les coses que es dirien respecte la qüestió de les treballadores sexuals, és fer protocols d'accés que siguin transparents a tots els serveis. Aquest exemple és una violència institucional que pateixen no només les treballadores sexuals, sinó les dones en situacions més vulnerables. És repensar el 25N en altres termes, com deien les

companyes amb el judici a l'assetjament laboral, ampliar els marcs de la violència de gènere, no només amb els atacs, sinó també en les violències institucionals i la falta d'accés a drets. Les dones tenen una situació d'emergència econòmica, social, d'habitatge i legal. Per tant, convida a pensar més enllà i donar-li més atenció a la qüestió de les violències estructurals institucionals i unir-ho amb la qüestió de valoració i transformació del circuit de violència i l'accés a drets socials, a protocols transparents i que no es delegi a l'arbitri d'una funcionària pública o d'una professional, i que no es negui explícitament a accedir a un protocol quan es demana. Aquestes situacions són violències greus cap a les dones perquè no es sap com es pot accedir als seus drets. Exposa que és un ús instrumental absolutament per deixar fora determinades dones de l'accés al circuit i que no està passant només amb les treballadores sexuals. Des de Genera treballen amb treballadores sexuals, però també treballen amb dones en situació de precarietat i sense accés a drets com poden ser treballadores domèstiques, treballadores de la llar, persones en situació administrativa irregular o persones que treballen en altres tipus de mercats que no són el millor del tot lícits. Reitera que l'augment de les violències és molt important el l'augment de la falta de drets. Hi ha tota una sèrie de vulneracions de drets i de violències institucionals i comunitàries i de més cap a les treballadores sexuals que no tenen a veure amb el seu exercici com a treballadores sexuals, sinó que tenen a veure amb altres situacions injustes i que hi ha vulneració de drets i que això dificulta la vida i que no té tant a veure amb si es dediquen a oferir serveis sexuals a canvi de diners. Ho estan treballant amb Putes Indignades i Putes Llibertàries del Raval per treballar amb una línia conjunta per denunciar tota la vulneració de drets i violències institucionals. Així doncs, exposa que seria correcte si per una vegada aquesta administració agafa el posicionament en defensa dels drets de les treballadores sexuals. Afegir que de cara al novembre es faran mobilitzacions a nivell de Catalunya en contra la llei abolicionista i que anirà informant perquè encara no tenen la convocatòria clara.

Mercè Otero comenta que està d'acord amb la intervenció de Laura Macaya. Considera que es legisla massa. Exposa que entre la judicialització a les persones per una banda i l'excés de legislació per un altra, s'està quedant en una situació de manca de drets, i per tant, de repressió. Davant de qualsevol iniciativa d'aquest tipus hauria de funcionar un esperit crític. Comenta que el que s'hagi de fer es farà, i es tindrà en

compte aquestes convocatòries i més. També està d'acord en repensar el circuit de violència i considera que es necessari aturar-se i repensar abans d'engegar un nou.

Gemma Altell comenta que està bé que es replantegi la campanya del 25N aquest any més en aquesta lògica de enxarxar-se més amb la comunitat, però sobretot amb la qüestió de repensar. S'observa com hi ha una progressiva tecnificació de les campanyes de 8 de març i 25 de novembre, no específicament a l'Ajuntament de Barcelona, és una cosa que es veu a tot Catalunya i a tot l'Estat espanyol, però sí que estaria bé en algun moment poder deixar de tenir aquest producte encapsulat que quasi quasi que acaba sent un producte més, i per tant, no es sap fins a quin punt això acaba tenint impacte en la ciutadania o és transformador. Aquest raonament el vincula en que no només és canviar la forma en què es fa això i la temporalitat, entendre que això és així en un dia assenyalat i que per tant, qüestiona quin significat té, les temàtiques i la profunditat amb la qual es treballa o es mira el fenomen masclista. Considera que és una bona iniciativa la que planteja l'Ajuntament de Barcelona amb la xarxa de comerciants més arrelats al territori. Així doncs, es qüestiona el tecnicisme d'aquestes dates: quina activitat es farà, a qui es contracta, etc. Al final és una data burocratitzada i es perd l'essència més activista. I aquesta qüestió la relaciona amb el que plantejava Mercè Otero, com es troba l'equilibri entre que les institucions es vinculin i donin suport, però que no s'apropin d'aquestes idees. Considera que no és el cas de la institució que hi ha actualment, però que tothom es suma a aquest carro, però en dates com el 25 de novembre o el 8 de març. Relatiu al tema de violències sexuals a la infància, volia aclarir que el grup de treball que es comentava amb el departament de salut, hi ha moltes confusions que al final també acaben derivant en violències institucionals, perquè tenen a veure amb no entendre, de forma profunda que les violències sexuals a la infància i a l'adolescència són violències masclistes. Barnahus el que fa és centralitzar la mirada cap a l'infant, posant una altra vegada al centre el sistema judicial, però no pas la recuperació de l'infant. És una confusió que es va traduint tota l'estona i que no contribueix a canviar el que seria l'essència i el que oferiria una mirada feminista és posar l'infant al centre. No posar l'infant al centre vol dir no centrar en com castiguem a l'agressor, sinó en com fem que aquest infant estigui millor, recuperi la seva vida, pugui expressar el que necessiti, etcètera. Exposa la seva preocupació en el cas que sigui la Vall d'Hebron la que lideri el Barnahus a

Barcelona, ja que beu d'unes fonts que no són molt feministes en la mirada, tot i que creu que hi ha una voluntat de fer-ho, però pensa que s'ha d'incidir més amb aquesta mirada diferent. Vol reforçar la idea de les violències i de la no transparència dels drets, és el tema de la compartimentació de la intervenció en violències masclistes que no només passa l'Ajuntament, però sí que hi és. És a dir, es mira a les dones per fraccions, en funció de si les atenen al SARA o les atenen en un servei de drogues o les atenen, en aquest cas, en un servei que estigui definit des del treball sexual o des d'un servei d'atenció a la infància. I costa molt tenir aquesta mirada global, entendre globalment, i per tant, mirar que al final són vides violentades en totes les seves dimensions, que no són violències específiques. I creu que això acaba derivant en violència institucional sense que es sigui conscient i sense que hi hagi una voluntat. Potser no s'ha de dir violència perquè no hi ha una voluntat prèvia, però acaben esdevenint violències.

Laura Macaya comenta que actualment els serveis funcionen així i que no hi ha cap tipus de transparència. Exposa que és la filosofia de l'assistència social i que en relació a la compartimentació és clar, hi ha un gran error. Es donen situacions discriminatòries clares.

Gemma Altell aclareix que es referia a com des de l'etiqueta és des d'on es treballa i com això acaba produint més víctimes.

Marta Corcoy exposa que treballa des de la Universitat Autònoma i que treballa en transparència. Exposa que no és que hi hagi falta de transparència en l'accés a drets socials sinó que hi ha falta de transparència en qualsevol tràmit: urbanisme, medi ambient, esports, etc. Llença la proposta de fer una prova pilot de veure com les dones són capaces d'anar salvant aquests obstacles burocràtics, ja que creu que no és manca d'iniciativa política ni de voluntat política. Considera que és la burocràcia que ho posa tot difícil. Per tant, proposa la prova pilot per veure si són capaces d'agilitzar tots aquests tràmits, agilitzar tots aquests passos de tal manera que com a mínim, en l'accés a drets socials no hi hagi tantes barreres. Explica que va llegir un reportatge d'una dona de Madrid que sabia que el seu company va matar-li el fill i descrivia totes les dificultats burocràtiques que s'havia trobat per accedir al pagament de

l'enterrament. Per accedir a poder tenir un accés a una mínima ajuda econòmica eren més de 10 mesos. Així doncs, planteja que si les dones sempre diuen que són més pràctiques, més pragmàtiques, que tenen més sentit comú, etc. Perquè no s'intenta fer aquesta prova pilot, ja que la maquinària administrativa no es mourà, però si potser informar millor i fer-ho en un llenguatge que s'entengui.

Mercè Otero comenta que s'ha dedicat tota la vida a l'educació i que no havia tingut coneixement fins ara del Barnahus. Exposa que des d'Ensenyament no ha arribat aquesta informació a escoles i instituts, i del grup de coeducació i pedagogies feministes. Aquest recurs existeix i les escoles i els instituts no ho saben i considera que és un problema de comunicació dintre de tots el sistema.

Laura Pérez comenta que tampoc tenia coneixement de què era Barnahus i que a Barcelona no existeix. Explica que a Tarragona era un model que ja s'havia implementat i que va portar el tema del Barnahus al secretari d'infància de la Generalitat i li va comentar que en uns territoris anava més ràpid i en altres més lent, però va comentar que li sorprenia que Barcelona no tingués un calendari per poder desenvolupar la proposta. Comenta que ja s'estan reunint per la campanya del 8 de març, i que no avançarà informacions, però que hi ha temes de memòria, de reconeixement i que no es pot fer sola i que té tot el sentit que es sumi la intel·ligència col·lectiva i que el que surti no mori en un dia i que tingui un cert recorregut. Exposa que és cert que la dinàmica de la institució cada cop té més legislació o més normativa i dificulta moltíssim processos comunitaris i pel que fa a certs serveis cauen en una gestió externalitzada i fer convenis com el del Centre LGTBI és molt complicat, perquè justificar que es fa amb entitats quan tens un altre que ho fa més econòmic, etc. Va en contra de la normativa. S'han realitzat grups de treball, però sempre hi ha un interventor o un equip jurídic que dictamina el tipus de subvencions i les justificacions. Té certa lògica de transparència, però és cert que les entitats fan una política pública i el que entén és que les subvencions són per acompanyar aquesta política pública. Actualment s'ha prioritzat violència masclista i feminització de la pobresa i podria venir un altre govern amb una altra mirada, per exemple en l'emprenedoria, i decidir que les subvencions es volen dirigir on la política pública posa l'èmfasi.

Relatiu a les dades i marcar agenda que es comentava de la OND (Oficina per la No Discriminació) recull algunes reflexions que s'han fet de com algunes violències s'estan visibilitzant més perquè hi ha un gruix d'entitats que estan rebent aquestes denúncies, i per tant, hi ha violències que puguen i violències invisibles. També es suma el component de la por, la por a realitzar una denúncia i la por a la denúncia per la irregularitat.

Relatiu a la relació amb l'administració, exposa que es va fer una mesura d'innovació social perquè va ser una de les primeres coses que amb l'equip, amb la Tatiana Guerrero, amb en Lluís Torrents i amb tot l'equip de l'IMSS (Institut Municipal de Serveis Socials) i de l'àrea de Drets Socials van plantejar-ho a l'inici del mandat. S'ha creat un apartat a la web municipal que s'anomena *els meus ajuts*. És una forma de centralitzar aquells itineraris: ajudes, subvencions, etc. Un exemple és una ajuda a famílies monomarentals que arriba al mòbil i et redirigeix la informació directament. Comenta que es tenen els canals d'administració local per arribar a les persones. Actualment, s'està treballant en un projecte per avançar cap a la finestreta única, i en un mateix espai, ara s'ha aprovat a la Trinitat, es pot fer consultes d'habitatge, serveis socials, ajudes, etc. Cal intentar centralitzar que en el mateix espai es pugui realitzar tots els tràmits. Considera que és molt difícil arribar a l'administració i que institucions com la DGAIA o EAIA utilitzant un vocabulari complex per situacions molt difícils per les famílies i genera ansietat. En aquest sentit la mesura d'innovació social té projectes molt potents, molt pioners, que utilitzen la intel·ligència artificial en pro de retirar hores de treball administratiu a les treballadores, per exemple, que els permetin estar més en contacte amb la gent, fer una atenció social de major qualitat.

Per últim, comenta que un dels temes que va sortir en el darrer plenari, d'anàlisi dels EAIA a la ciutat. Un dels anàlisis més exhaustius és com es fan els desemparaments, quins casos hi ha, les raons que porten, com s'actua en casos de violència masclista, salut mental, drogues, etc. Pels casos que arriben a nivell polític hi ha unes alertes, i per tant, es vol millorar i incorporar la perspectiva de gènere. Es decideix fer el treball en profunditat a Barcelona i ha permès fer un pla de treball. El pla de treball passa per revisar protocols, tipologies d'entrevistes, què es considera risc o no risc, quins patrons es donen de repetició, etc.. També implica formació a les tècniques de gènere creant una xarxa de referents de gènere.

Gemma Altell afegeix que és molt interessant visibilitzar l'estigma de determinades dones i com s'entenen les maternitats. En relació a la transparència comenta que és important en termes d'aquesta traçabilitat, però és que a vegades la manca de transparència no té a veure tant amb processos objectius, sinó les lectures que es fan. Per exemple, amb infants s'ha vist clarament, sobre quins serien els criteris o com s'interpreten els criteris del que fa decidir que una mare és bona mare o no és bona mare, o si es decideix treure un fill o no. La violència institucional moltes vegades té a veure amb aquestes creences, amb aquests prejudicis, amb aquests estereotips. Respecte al tema de la maternitat, és un tema nuclear del feminisme, del treball de les dones. Més enllà de la transformació que pugui fer l'Ajuntament de Barcelona posar sobre la taula aquesta qüestió, de com es mira el tema dels infants i els adolescents amb relació a la maternitat i el concepte de família, etcètera. Tot això, per tant, aquí bé. L'anàlisi està una mica fet a diversos nivells: DGAIA és qui està marcant la pauta. Llavors és imprescindible un treball també en DGAIA per poder transformar coses. I després hi ha el nivell de quina lectura es fa dels protocols que fa DGAIA, de les directrius de DGAIA i com cada professional porta la seva pròpia motxilla d'interpretació de la realitat. Tot això és complexa, però és un canvi important que si s'aconsegueix, doncs es va molt dirigides a reduir les violències institucionals des d'aquí.

Dona pas al següent punt.

6. Proposta de sessions monogràfiques i/o grups de treball

Gemma Altell comenta que a l'últim plenari es va parlar de revitalitzar o dinamitzar una mica més el contingut del Consell de Dones que actualment només hi ha un grup actiu que és el de violències masclistes. La nova proposta és crear un grup de drets sexuals i reproductius, sobretot en aquest cas estaria vinculat a realitzar-lo a través de monogràfics temàtics com a sessions extraordinàries, sobretot per fer la primer arrancada d'aquest nou grup de treball i que també tingues en compte el que es comentava abans del tema de l'anomenada llei de llibertat sexual, és a dir, agafar-ho com a excusa des d'una visió crítica de com es planteja aquesta qüestió que està impactant, i per tant, veure la procedència de crear un grup de drets sexuals i reproductius dins de l'Ajuntament de Barcelona per veure també des d'una perspectiva

d'incidència política. En relació a la intervenció de Laura Macaya comenta que parlar de treballadores sexuals és parlar de la sexualitat de les dones, i per tant, pensa que podria ser molt interessant. S'hauria de triar si es veu la proposta, qui podria fer el monogràfic i en quin termini. Després es pot pensar en altres monogràfics.

Gemma Altell comenta que inicialment era perquè entrava en aquest paquet el tema de l'avortament i perquè no es crearan dos grups de treball, però entén l'argument i comunica que pot ser una decisió que s'acabi prenent quan es conformi el grup.

Mercè Otero comenta que està completament d'acord amb la separació, però tradicionalment i per les companyes que s'hi dediquen, és clar, que pensa amb una persona com la Sílvia Aldavert és una persona de les que més sap avui en dia sobre aquesta temàtica, que sempre ha donat la cara i que més persecució ha tingut. Explica que aquesta és una lluita històrica i que recorda als anys setanta el primer cartell de l'Associació de veïns i veïnes de l'Esquerra Eixample era sobre Llibertat Sexual. És un cartell on hi ha diferents figures de la sexualitat. Exposa que el fet de crear un grup implica que hi hagi participants. Comenta que si s'ha de derivar considerar que s'hauria de fer amb la Sílvia Aldavert. Li implica aquest tema, ja que ha estat lluitant perquè hi hagi un currículum afectiu sexual en el currículum escolar i que per tant, està circumscrit a uns interessos educatius. Comenta que es comenci a moure el grup a la permanent i al plenari per omplir-lo.

Gemma Altell comenta que ja estan parlant amb la Sílvia Aldavert perquè coordini aquest grup.

Laura Pérez dona pas al següent punt

7. Torn de paraules

Eva Gajardo comunica que ja es diuen Unió General de Treballadores i Treballadors i demana, si us plau, que les actes constés així. A continuació exposa que l'últim Reial Decret en l'àmbit de les empreses, totes han de tenir un pla d'igualtat, aquelles que siguin empreses de més de 50 persones treballadores. Tot això és la valoració del lloc

de treball amb perspectiva de gènere. Considera que això és la causa principal del per què les feines de dones tenen el valor que tenen social i econòmic. I les feines d'home tenen el valor social i econòmic que tenen. Avui per avui hi ha una eina que és del Ministerio de Igualdad, la qual permet valorar aquestes feines amb aquesta perspectiva de gènere. Ho comenta perquè a UGT es fa una jornada el proper dia 11 d'octubre que és per a tothom i us donaran l'adreça perquè les persones es puguin informar. Considera que és el moll de l'os que costarà moltíssim arribar fins aquí, però és cap a on s'ha de treballar.

La presidenta aixeca la sessió a les 18:02h.